

The World Is A Wonderful Place. What Goes Around Comes Around! Thế Giới là một Nơi Thần Tiên. Cái Gì Cho Đi Rồi Cũng Trở Lại

Stanford University, 1892

Đại học Stanford, năm 1892

Đôi dòng Về Đại Học Stanford:

Đại học Stanford nằm trên một khuôn viên rộng 3.310 hecta tại thành phố Stanford, tiểu bang California, cách thành phố San Jose 20 dặm (32 km) và cách thành phố San Francisco 37 dặm (60 km). Đại học Stanford là một trong 2 trường đại học uy tín nhất Hoa Kỳ và được xếp hạng thứ nhì trong 10 trường đại học hàng đầu của thế giới năm 2012-2013.

Stanford University is an American private research university located in Stanford, California, on an 8,180-acre (3,310 ha) campus near Palo Alto. It is situated in the northwestern Silicon Valley, approximately 20 miles (32 km) northwest of San Jose and 37 miles (60 km) southeast of San Francisco. Stanford is one of the two most prestigious universities in the United States (Stanford & Harvard) and ranks second in the list of top ten world universities in 2012-2013.

(<http://www.telegraph.co.uk/education/universityeducation/9584846/University-rankings-Top-10-world-universities-2012-13-in-pictures.html?frame=2359150>)

Đây là một câu chuyện có thật xảy ra vào năm 1892 tại Đại Học Stanford: Có một anh sinh viên 18 tuổi đang gặp khó khăn trong việc trả tiền học. Cậu ta là một đứa trẻ mồ côi, và cậu ta không biết đi nơi đâu để kiếm ra tiền. Thế là anh chàng này bèn nảy ra một sáng kiến. Cậu ta cùng một người bạn khác quyết định tổ chức một buổi nhạc hội ngay trong khuôn viên trường để gây quỹ cho việc học. Họ tìm đến người nghệ sĩ dương cầm đại tài Ignacy J Paderewski. Quản lý của Paderewski đòi một \$2000 để được ông ấy biểu diễn. Thỏa thuận xong, hai sinh viên bắt tay ngay vào công việc chuẩn bị buổi trình diễn sao cho thành công.

Ignacy J Paderewski

Ngày trọng đại ấy tới, Paderewski trình diễn tại Stanford. Nhưng không may vé không bán hết, tổng kết số tiền lại, hai sinh viên chỉ thu được có \$1600. Quá thất vọng, họ đến chỗ của của Paderewski để trình bày hoàn cảnh của mình. Hai sinh viên đưa Paderewski toàn bộ số tiền bán vé, cùng với 1 chi phiếu nợ \$400, và hứa rằng họ sẽ trả số nợ ấy sớm nhất. "Không được đâu!", Paderewski trả lời. "Làm thế không phải." Ông ta xé bỏ tấm chi phiếu, trả lại \$1,600 cho hai chàng thanh niên và nói: "Đây là 1600 đô, sau khi trừ hết các chi phí cho buổi biểu diễn, các cậu cứ giữ lấy cho việc học. Nếu còn dư thì hãy đưa cho tôi." Hai cậu sinh viên ấy vô cùng bất ngờ, xúc động cảm ơn Paderewski...

Đây chỉ là một việc làm nhỏ, nhưng nó đã chứng minh được cách tuyệt vời của Paderewski. Tại sao ông ấy có thể giúp hai người ông không hề quen biết. Chúng ta đều đã bắt gặp những tình huống như vậy trong cuộc sống của mình và chúng ta nghĩ: "Nếu mình giúp họ, mình sẽ được gì?" Thế nhưng những người vĩ đại lại nghĩ khác: "Giả sử mình không giúp họ, cái gì sẽ xảy ra cho họ trong lúc đang gặp khó khăn?" Họ không mong đợi sự đền đáp, họ làm chỉ vì nghĩ đó là việc phải làm mà thôi.

Chàng nhạc sĩ dương cầm tốt bụng Paderewski sau này trở thành Thủ Tướng Ba Lan. Ông là một nhà lãnh đạo có tài. Nhưng không may chiến tranh thế giới nổ ra, và đất nước của ông bị tàn phá nặng nề. Hơn một triệu rưỡi người Ba Lan đang bị họa chết đói, và chính phủ Paderewski không còn tiền để nuôi sống dân được

nữa. Paderewski đi tìm nơi giúp đỡ, ông ta bèn đến Cơ Quan Cứu Trợ Lương Thực Hoa Kỳ. Người đứng đầu cơ quan đó là Herbert Hoover, người sau này trở thành Tổng Thống Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Ông Hoover đồng ý giúp đỡ và nhanh chóng gửi hàng tấn lương thực cứu những người Ba Lan đang bị nạn đói.

Herbert Hoover

Thảm họa đã được ngăn chặn, Thủ Tướng Paderewski lúc bấy giờ mới thấy nhẹ nhõm trong người. Ông quyết định đi sang Mỹ để tạ ơn ông Hoover về cử chỉ cao quý của ông. Nhưng khi Paderewski sắp sửa nói câu cảm ơn thì ông Hoover vội cắt ngang “Ngài không cần phải cảm ơn tôi đâu thưa ngài Thủ Tướng. Có lẽ ngài không còn nhớ, nhưng vài chục năm trước, ngài đã giúp hai sinh viên trẻ tuổi bên Mỹ tiếp tục đi học, và tôi là một trong hai chàng sinh viên đó.”

Thế giới đúng thật là thần tiên, khi bạn cho đi, bạn sẽ nhận lại được.

This is a true story that had happened in 1892 at Stanford University. <http://immstories.wordpress.com/2012/09/18/1892-stanford-university/>

An 18-year-old student was struggling to pay his fees. He was an orphan, and not knowing where to turn for money, he came up with a bright idea. A friend and he decided to host a musical concert on campus to raise money for their education. They reached out to the great pianist Ignacy J. Paderewski. His manager demanded a guaranteed fee of \$2000 for the piano recital. A deal was struck and the boys began to work to make the concert a success.

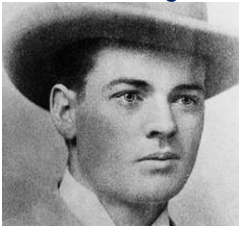

The big day arrived. Paderewski performed at Stanford. But unfortunately, they had not managed to sell enough tickets. The total collection was only \$1600. Disappointed, they went to Paderewski and explained their plight. They gave him the entire \$1600, plus a cheque for the balance \$400. They promised to honour the cheque at the soonest possible. “No,” said Paderewski. “This is not acceptable.” He tore up the cheque, returned the \$1600 and told the two boys: “Here’s the \$1600. Please deduct whatever expenses you have incurred. Keep the money you need for your fees. And just give me whatever is left”. The boys were surprised, and thanked him profusely.

Ignacy J Paderewski

It was a small act of kindness. But it clearly marked out Paderewski as a great human being. Why should he help two people he did not even know? We all come across situations like these in our lives. And most of us only think “If I help them, what would happen to me?” The truly great people think, “If I don’t help them, what will happen to them?” They don’t do it expecting something in return. They do it because they feel it’s the right thing to do.

Paderewski later went on to become the Prime Minister of Poland. He was a great leader, but unfortunately when the World War began, Poland was ravaged. There were more than 1.5 million people starving in his country, and no money to feed them. Paderewski did not know where to turn for help. He reached out to the US Food and Relief Administration for help. The head there was a man called Herbert Hoover — who later went on to become the US President. Hoover agreed to help and quickly shipped tons of foodgrains to feed the starving Polish people. A calamity was averted. Paderewski was relieved. He decided to go across to meet Hoover and personally thank him.

Herbert Hoover

When Paderewski began to thank Hoover for his noble gesture, Hoover quickly interjected and said, “You shouldn’t be thanking me Mr Prime Minister. You may not remember this, but several years ago, you helped two young students go through college in the US. I was one of them.”

The world is a wonderful place. What goes around comes around!